

Warszawa, dnia 6 kwietnia 2004 r.

KANCELARIA SENATU
BIURO LEGISLACYJNE

Opinia
do ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy
(druk senacki nr 670)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa określa zadania państwa w zakresie promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej. Stanowi element pakietu ustaw związanych z Rządowym Programem Uporządkowania i Ograniczenia Wydatków Publicznych. Celem wprowadzenia tej ustawy jest, według autorów jej projektu, stworzenie kompleksowego systemu na rzecz zwiększenia zatrudnienia i zahamowanie wzrostu bezrobocia.

Ustawa:

- określa zakres podmiotowy (art. 1 ust. 3),
- zawiera rozbudowany słowniczek pojęć (art. 2),
- przewiduje uchwalenie przez Radę Ministrów Krajowego Planu Działań na Rzecz Zatrudnienia (art. 3 ust. 1),
- określa instytucje rynku pracy - publiczne służby zatrudnienia, Ochotnicze Hufce Pracy, agencje zatrudnienia, instytucje szkoleniowe, instytucje dialogu społecznego, instytucje partnerstwa lokalnego (art. 6 – 23),
- ustanawia tryb zlecania zadań z zakresu promocji zatrudnienia i aktywizacji zawodowej bezrobotnych, poszukujących pracy i osób zagrożonych zwolnieniem z pracy (art. 24 – 32),
- ustanawia zasady rejestracji bezrobotnych (art. 33),
- określa podstawowe usługi rynku pracy - pośrednictwo pracy, usługi EURES, poradnictwo zawodowe i informacja zawodowa, pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy, organizacja szkoleń (art. 35 - 43),
- określa instrumenty rynku pracy wpierające podstawowe usługi rynku pracy, w tym dodatkowe działania, które mogą być skierowane do osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy (art. 44 - 61),

- określa świadczenia przysługujące rolnikom zwalnianym z pracy (art. 62),
- przewiduje wspieranie lokalnych i regionalnych rynków pracy poprzez projekty lokalne, stanowiące zespół działań łączących usługi rynku pracy oraz instrumenty rynku pracy (art. 63 - 66),
- określa instrumenty dotyczące rozwoju zasobów ludzkich - możliwość utworzenia przez pracodawcę funduszu szkoleniowego oraz zasady procedowania przy planowaniu zwolnienia co najmniej 100 pracowników (art. 67 - 70),
- ustanawia wysokość zasiłku dla bezrobotnych (504,20 zł miesięcznie), zasady jego przyznawania, okres jego pobierania (art. 71 - 83),
- określa zasady zatrudnienia obywateli polskich za granicą oraz zasady zatrudniania cudzoziemców w RP (art. 84 - 90),
- ustanawia grupę pracowników publicznych służb zatrudnienia, a także określa kwalifikacje oraz inne wymagania, które powinny spełniać te osoby (art. 91 - 102),
- określa zasady dokonywania wpłat na Fundusz Pracy oraz cele, na które mogą być przeznaczane środki z tego Funduszu (art. 103 - 110),
- ustanawia zasady nadzoru i kontroli nad realizacją przepisów ustawy (art. 111 - 118),
- przewiduje odpowiedzialność za nieprzestrzeganie przepisów ustawy (art. 119 - 125).

Ustawa nowelizuje ponadto 13 ustaw. Należy zwrócić uwagę na nowelizację:

- ustawy - Prawo spółdzielcze, która przewiduje możliwość tworzenia spółdzielni socjalnych,
- ustawy o systemie oświaty, w której przewidziano zakładanie publicznych kolegiów pracowników służb społecznych, jako zadanie własne samorządu województwa

II. Uwagi ogólne

- 1) Art. 3 ust. 1 ustawy przewiduje uchwalenie Krajowego Planu Działań na Rzecz Zatrudnienia. Na podstawie tego Planu realizowane są zadania państwa w zakresie promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej. Rada Ministrów przedstawia Sejmowi RP przyjęty Krajowy Plan Działań oraz sprawozdania z jego realizacji. Ustawa natomiast nie stanowi kiedy powinien zostać uchwalony pierwszy Plan i jaki jest okres obowiązywania uchwalonego już Planu.

- 2) Zgodnie z opinią UKIE do dodatkowego sprawozdania Sejmowej Komisji Nadzwyczajnej wprowadzenie nowelizacji w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w zakresie zmian, o których mowa w art. 131 pkt 2 i 5, jest **warunkowo zgodne z prawem Unii Europejskiej**. Mianowicie poprawki te przewidują formę pomocy państwa nieprzewidzianą w rozporządzeniu nr 2204/2002 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia. Rozwiązanie takie powinno zostać notyfikowane Komisji Europejskiej przez Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych i pozytywnie ocenione przez Komisję.

III. Uwagi szczegółowe

- 1) w art. 3 w ust. 6 wyraz "Działania" zastępuje się wyrazem "Działań";
poprawka ujednocila terminologię ustawy
- 2) Ustawa zasadniczo wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia, czyli najwcześniej 1 maja 2004 r. Z dniem wejścia w życie ustawy tracą moc ustawa o ułatwianiu zatrudnienia absolwentom szkół oraz ustawa o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, z wyjątkiem art. 23 ust. 1 pkt 2 lit. g tej ustawy, który zgodnie z wolą ustawodawcy ma utracić moc z dniem 30 kwietnia 2004 r. Z tego względu, że przepis ten powinien wejść w życie wcześniej niż cała ustawa, należy w stosunku do tego przepisu wprowadzić odstępstwo od podstawowej daty wejścia w życie ustawy. Proponuje się, aby przepis stanowiący o tym, że art. 23 ust. 1 pkt 2 lit. g ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu traci moc z dniem 30 kwietnia 2004 r. wszedł w życie również z tą datą.

Propozycja poprawki:

w art. 152 przed pkt 1 dodaje się pkt ... w brzmieniu:

"...) art. 151 pkt 1 w zakresie art. 23 ust. 1 pkt 2 lit. g, który wchodzi w życie z dniem 30 kwietnia 2004 r.;"

Opracowała:

Aleksandra Sulkowska

